

Grækenland; de skandinaviske lande lod spørgsmålet om, hvorvidt Sverige også i 1970 skal være medlem af den forberedende komité eller eventuelt afløses af et andet skandinavisk land, stå åbent.

Som følge af, at Forbundsrepublikken Tyskland enstemmigt var indstillet af den vestlige gruppe til medlemskab af komiteen, undlod den østeuropæiske gruppe at indgive kandidatliste. Spørgsmålet om den endelige sammensætning af den forberedende komité var således endnu uafklaret ved Generalforsamlingens afslutning, og præsidenten måtte følgelig på samlingens sidste møde give meddelelse om, at komiteens nedsettelse måtte afvente yderligere konsultationer.

2. udvalgs beretning: A/7345/Add.1.

Internationalt uddannelsesar.

(Dagsordenens punkt 38).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 2 møder den 3. og 4. december 1968.

Direktøren for FN's afdeling for social udvikling redegjorde indledningsvis for den tilslutning, som tanken om at gøre 1970 til et internationalt uddannelsesar havde fået og om de forberedelser, der var blevet påbegyndt. ECOSOC havde under sin 45. samling støttet tanken ligesom UNESCO's 15. generalkonference enstemmigt havde besluttet at lade UNESCO danne rammen for koordinationsbestrebelsene og lade organisationens generaldirektør overtage hovedansvaret for forberedelserne og gennemførelsen af et internationalt program.

Under en fra alle sider positiv drøftelse introducerede USA med en række udviklingslande som medforlagsstillere, hvortil Østrig, Norge og Storbritannien senere sluttede sig, en resolutionstekst, som efter visse mindre ændringer lod Generalforsamlingen beslutte at gøre 1970 til et internationalt uddannelsesar samt godkende det af UNESCO vedtagne aktionsprogram. Medlemslandene af FN, særorganisationerne og IAEA anmodes om at tage deres uddannelsessituation op til vurdering samt påbegynde eller intensivere programmer og studier med relation til det internationale uddannelsesar inden for rammerne af forberedelserne til det kommende udviklingsår. UNESCO

anmodes om at bistå især udviklingslandene med deres projekter i forbindelse med uddannelsesar. Endelig opfordres generalsekretæren til at rapportere gennem ECOSOC til 24. Generalforsamling.

Sovjetunionen forsøgte at få klausulen om „alle stater“ indføjet i teksten, men forslaget blev forkastet med 34 stemmer mod, 25 for og 26 som afstod.

Resolutionen (res. 2412) blev enstemmigt vedtaget såvel i udvalget som i Plenarforsamlingen den 17. december 1968.

2. udvalgs beretning: A/7404.

Permanent suverænitet over naturrigdomme.

(Dagsordenens punkt 39).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 5 møder i tiden 16. oktober til 15. november 1968.

I. Debatten.

Debatten, som prægedes af indlæg fra udviklingslande og kommunistiske lande, tog sit udgangspunkt i den af generalsekretæren fremlagte rapport. En del delegerede udtalte deres skuffelse over rapporten, som de fandt for lidt omfattende og uden konkrete forslag; det skulle endvidere ikke være nødvendigt, som angivet, at udsende spørgeskemaer for at udarbejde en mere udførlig rapport. Andre udtrykte imidlertid tilfredshed med rapporten under hensyn til spørgsmålets ømtålelige karakter.

Der var fra udviklingslandene ingen fælles indstilling til ønskeligheden af at lade fremmed kapital deltage i udnyttelsen af deres naturrigdomme. De udenlandske investoreris pligt til at overholde værtslandets lovgivning og respektere dets rettigheder understregedes. Ved udnyttelsen af naturrigdomme skulle der tages hensyn til i videst muligt omfang at beskæftige og uddanne det pågældende lands menneskelige ressourcer. Visse delegerede omtalte den ufordelagtige prisudvikling på de fleste råvaremarkeder, bl. a. som følge af fremkomsten af syntetiske produkter, hvilket øgede udviklingslandenes afhængighed af de industrialiserede lande; ofte var udenlandske lån behæftede med betingelser, som greb endnu kraftigere ind i modtagerlandets suverænitet. Ønskeligheden af mere multilateral bistand under-